

Marie Darrieussecq

Diři Domuz

Türkçesi: Sanem Iřıl Aytuđ

Roman

Bu hikâyenin ne denli büyük bir sıkıntıya, endişeye sebebiyet verebileceğinin, insanların kafasını ne denli bulandırabileceğinin farkındayım. Bu taslakla ilgilenmeyi kabul edecek editörün kendisini bitmek tükenmek bilmeyen bir külfetin altına sokacağından da şüphem yok; muhtemelen kendini hapiste bulacaktır, bu yüzden, verdiğim rahatsızlık için kendisinden şimdiden özür dilemek isterim. Bununla birlikte bu kitabı vakit kaybetmeden yazmalıyım çünkü beni şu an içinde bulunduğum halde gören tek bir kişi bile bana ne kulak vermek ne de inanmak isteyecektir. Oysa kalem tutmak bile öyle korkunç kasılmalar yaşamama neden oluyor ki... Ayrıca burada ışığım da yok, karanlık çöktüğünde yazmayı bırakmak zorunda kaldığımdan zaten çok ama çok yavaş yazıyorum. Bu defteri bulmak için yaşadığım zorluklardan ve her yeri batıran, güçbela kurumaya yüz tutmuş mürekkebi sulandıran çamurdan söz etmiyorum bile. Bu domuz yazısını çözmeye sebat edecek editörün, okunaklı yazabilmek için korkunç bir çaba sarf ettiğimi göz önünde bulunduracağını umuyorum. Hatırlama ediminin kendisi bile benim için öyle zor ki. Yine de iyice odaklanıp elimden geldiğince geriye, yani olup bitenlerin hemen öncesine dönmeyi denersem çeşitli imgeleri yeniden yakalamayı başarıyorum. Sürdüğüm bu yeni hayat, bana yeten alelade beslenme düzeni, gereksinimlerimi fazlasıyla karşılayan bu kırsal barınma koşulları, kış yaklaştıkça keşfettiğim, soğuğa şaşırtıcı ölçüde dayanıklılığım, tüm bunlar sayesinde önceki yaşamımın en can yakıcı yönlerini özlemediğimi söyleyebilirim. Her şeyin yeni yeni başladığı günlerde işsiz olduğumu ve iş ara-

manın, beni şimdilerde pek de anlayamadığım bir ıstıraba göm-
düğünü anımsıyorum. Okurlar, özellikle de işsizler, yalvarırım,
densizlik ediyorsam beni affedin. Ne yazık ki bu kitapta başka
başka densizlikler de yapacağım ve yazdıklarımın alınabilecek
herkesin beni bağışlamasını diliyorum.